

bart, Repræsentantskabet faaene Kjendskab til de paagjældende Personer. Jeg ser meget vel, at det skal bestemmes gennem den kommunale Vedtægt, saa at der altsaa kan nedsettes et Udvalg. (Berg; Det skal nok lære dem at kjende!) Saa, det kan nok være, at enkelte Personer lære de paagjældende at kjende, og at det saa bliver lagt i disse Enkeltes Hænder, hvem der skal have Bevilling eller ikke; men derved kan der ogsaa let komme Willkaarlighed tilstede. Jeg tror heller ikke, at man kan overlade til det personlige Skjøn at træffe Bestemmelsen, men at man maa have vedtaget faste Regler, efter hvilke en Mand kan faae Tilladelse til Beværtning. Det udtalte den første ærede Taler (Berg) sig heller ikke imod. Det er rigtigt, at det personlige Skjøn spiller for stor en Rolle i Lovforlaget. I Kjøbenhavn kan Kommunalbestyrelsen i sin Helhed ikke have Kjendskab til de Paagjældende, altsaa bliver det personlige Skjøn der overladt til enkelte Mænd, og i de smaa Byer vil man med Rette eller Urette sige, at de Vedkommende udøve deres Funktion paa en uretfærdig Maade. Er det Høire-Byraad, saa siger man, at de skjønte til Fordel for Høire; er det Venstre-Byraad — og saadanne komme vi vel ogsaa til — saa siger man, at de ere partiske for Venstre. Jeg tror ikke, at det gaar an, at man uden videre overlader til Kommunalbestyrelsen at gjøre Indstilling; men der maa fastsættes Regler og Betingelser. Selv den ærede Forslagsstiller har i det andet Thing sagt, at han ønskede, at det personlige Skjøn ikke skulde være afgjørende. I Begyndelsen troede jeg, at han lagde overdreven Vægt derpaa, men ved sidste Behandling hørte jeg, at han ikke vilde have det personlige Skjøn, men vilde have nærmere Regler fastsatte. Han sigter egentlig mest paa, at der kan staffles ordentlige Lokaler tilveie. Jeg siger altsaa: Lad os gjøre, hvad vi kunne, for at faae Bærtshusholdernes Antal indskrænket. Lovforlagets Rante billiger jeg, men det personlige Skjøn, som man vil overlade Kommunalbestyrelserne, frygter jeg, thi Byraadene skulle helst være fri for den Mistanke, at de udøve deres Hverv partisk. Det er derfor i deres egen Interesse, at Sagen ikke overlades til deres personlige Skjøn, men at der fastsættes Regler, f. Ex. en Albersgrønde, og at der føres et vist Tilsyn med Næringsveien. Det er imidlertid Ting, der nærmere kunne overveies. Govedsagen er, at man er enig i at ville have det bestaaende Utaal af Bærtshuse indskrænket. Jeg tror, at man paa Landet er vel tjent med at have en anden Tilstand end i Byerne, og hvad man ikke selv vil have, skal man ikke kaste over paa Andre. Forresten kan Landet unegtelig ogsaa lide under Tilstanden i Byerne, thi det skal indrømmes, at det ikke er fra Byerne alene, at Bærtshusholderne have deres Indtægt. — Man har i Forbindelse med dette Spørgsmaal omtalt flere Ting, saafom de sørgelige Følger af

Drukkenstab. Saa, derom ere Alle enige, men det undrer mig, at der er en sørgelig Følge, som man ikke har taget med. Man har talt om, hvorledes Galeantalker og Fattiggaaarde befolkes af Drankere, og det vide vi jo haade ad statistisk Dei og erfaringsmæssigt; men der er en anden Ting, som man ikke har taget med, og som jeg tror at Drukkenstaben har sin store Andel i: det er Prostitutionsvæsenet, det hemmelige og det aabnbare, Skjøgævesenet. Det er netop i Brændevinsflasken, i de spirituøse Drikke, at dette har sin Kraft. Det er underligt nok, at man ikke har taget den Side med. Ogsaa det maa man ønske, at den høitærede Minister eller de, der have Overtilsynet med Politiet i det Hele, vilde føre et noget skarper Tilsyn med de Folk, end de gjøre, thi det er dog utilbørligt, at man ikke kan gaa gennem en Gade, uden at blive antastet af slige Gjæmmer. Politiet har jo Myndighed til at afflatte Meget af det aabnbare Prostitutionsvæsen, vi se. Brændevinsudskjænkningen og Prostitutionen ere altsaa Ting, der staa i nær Forbindelse med hinanden. Skulde man tage en af disse to Ting bort, er jeg endogsaa tilbøjelig til at tage det Sidste først, skjøndt jeg skal indrømme, at Brændevin og i det Hele Spiritus giver det sidstnævnte Onde sin Kraft og faar derigjennem sine sørgelige Følger. (Udbrydelse af Brandes.) Jeg veed ikke, om det ærede Medlem for Lange-land er uenig med mig heri; men i hvert Fald bekjender jeg mig fuldt ud til den Sætning, at, naar en Mand bliver beruset, slaas det vilde Dyr løs, og derigjennem foregaar Ting, som man skulde komme sig ved. Jeg tror altsaa, at dette er to Sider af samme Sag, som staa i mere eller mindre nær Forbindelse med hinanden, og som det undrer mig, at Ingen har fremdraget før. Jeg tror, at skulde vi sætte Straf for det One, maa vi visseelig komme til ogsaa at sætte Straf for det Andet, Prostitutionsvæsenet, istedetfor som nu at hæle for det og privilegere det. Jeg kommer kun ind derpaa, forsaavidt det staa i en vis Forbindelse med nærværende Lovforslag, thi det gjør det. Jeg har isørigt allerede gennem de Bemærkninger, jeg er fremkommen med, udtalt mig om andre Spørgsmaal i Forbindelse med denne Sag, navnlig det om Udskjænkningen til umyndige Personer. Jeg tror, at der gennem Vedtægterne kan fastsættes, hvad der i saa Henseende er hensigtsmæssigt, naar Byraadene eller Kommunalbestyrelserne ere enige derom, og det er da Politiets Sag at sørge for, at Vedtægterne overholdes. Jeg skal for Resten gjerne være med til — skjøndt jeg tror, at ogsaa det kan gjøres gennem Vedtægterne — at sætte Straf for drukne Personer, der vise sig paa offentlige Gader eller Steder. Jeg veed meget vel, man vil sige, at det kun har til Følge, at man straffer de Fattige og ikke Andre, men jeg vil dog haabe, at Politiet i saa Henseende vil være rejsførdigt og holde den